Dosarul nr. 2c-39/2025
2-25071069-21-2c-21052025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 10 noiembrie 2025
Hotărârea integrală întocmită la 26 ianuarie 2026

10 noiembrie 2025 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanța de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Oxana Gîscă
grefier Daniela Roșca

în sediul instanței, în şedinţă publică, în procedură contencioasă, a examinat cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria satului Sadaclia împotriva Societății cu răspundere limitată „Sadac-Agro” cu privire la repararea prejudiciului, a venitului ratat și a cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanţilor la proces:

La 20 mai 2025, Primăria satului Sadaclia depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu răspundere limitată „Sadac-Agro” (în continuare S.R.L. „Sadac-Agro”) cu privire la repararea prejudiciului, a venitului ratat și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat, că potrivit prescripției cu privire la lichidarea iregurităților constatate în rezultatul inspectării financiare tematice la Primăria satului Sadaclia pentru perioada de activitate 01.01.2019-30.06.2024, prin raportul privind rezultatele inspectării financiare tematice efectuate la Primăria satului Sadaclia s-a constatat că la bugetul reclamantului au fost recuperate:

-13,8 mii prejudiciu admis în urma arendei terenurilor publice cu destinație agricolă (lacul eronat) micșorat, transmis către S.R.L. „Sadac-Agro”, conform prescripției nr. 27-17-81 din 07.06.2016 (teren ocupat de iaz, nr. cadastral *****cu suprafața de 50,97 ha, dar s-a perceput plata pentru 47,75 ha, doar pentru terenul ocupat de ogida apei, nu și de terenul ocupat de baraj cu suprafața de 2,99 ha);

-12,4 mii lei venitul ratat admis în urma folosinței terenurilor publice de către S.R.L. „Sadac-Agro” conform prescripției nr. 27-17-81 din 07.06.2016 (folosirea neautorizată a suprafețelelor de 9,2 ha în anul 2014 și 2,3 ha în anul 2015).

Prin decizia Consiliului local Sadaclia nr. 07/10 din 23 octombrie 2024 a fost aprobat Planul de măsuri în scopul înlăturăriii iregularităților menționate în raportul inspectării financiare privind recuperarea sumei de 13,8 mii lei 12,4 mii lei.

Reclamantul a mai menționat că în scopul soluționării amiabile a litigiului, la 03.12.2024 a înaintat o înștiințare, prin care a solicitat achitarea sumelor menționate, însă până în prezent sumele nu au fost achitate.

Prin acțiunea înaintată, Primăria satului Sadaclia a solicitat încasarea de la S.R.L. „Sadac-Agro” a sume de 13 800 lei cu titlu de prejudiciu, a venitului ratat în sumă de 12 400 lei și a cheltuielilor de judecată.

În drept, acțiunea este întemeiată pe dispozițiile art. 19, 774, 775, 776, 858, 1308 din Codul civil, art. 10 alin. (5) și (6), pct. 1 și 2 din Anexa la Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare - cumpărare a pământului, art. 29 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și art. 33 lit. e) și n) din Legea nr. 397 din 16 octombrie 2003 privind finanțele publice locale.

La 07 august 2025, reprezentantul pîrîtului S.R.L. „Sadac-Agro”, avocatul Burdujan Gheorghe a depus cerere privind ridicarea excepției de tardivitate în conformitate cu art. 186^1 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea din 05 noiembrie 2025 a Judecătoriei Cimișia a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de reprezentantul pârâtului S.R.L. „Sadac-Agro”, avocatul Gheorghe Burdujan privind ridicarea excepției de tardivitate în conformitate cu art. 186^1 din Codul de procedură civilă, invocată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria satului Sadaclia împotriva S.R.L. „Sadac-Agro” cu privire la repararea prejudiciului, a venitului ratat și a cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Tarlev Pavel, a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia, reiterând argumentele indicate în cererea de chemare în judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul pîrîtului S.R.L. „Sadac-Agro”, avocatul Burdujan Gheorghe a solicitat respingerea acțiunii ca fiind tardivă și încasarea din contul reclamantului a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4000 lei.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților, analizând şi apreciind în cumul pretențiile reclamantului, cu mijloacele de probă anexate, conchide de a respinge acțiunea ca fiind tardivă, din următoarele considerente.

Conform art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părţilor, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Potrivit art. 11 din Codul civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Conform art. 391 alin. (1) din Codul civil modernizat, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Art. 395 alin. (4) din Codul civil, prevede că, în acţiunile privind repararea prejudiciului, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data cînd 3 păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atît tipul prejudiciului, cît şi pe cel care răspunde de el.

Din prevederile legale citate rezultă că legiuitorul poate stabili anumite condiții privind exercitarea drepturilor civile subiective, nerealizarea cărora poate duce la stingerea acestor drepturi. Asemenea condiții se referă, inclusiv, la limitele temporale de apariție, exercitare sau apărare a drepturilor civile, numite în dreptul civil „termene”.

Prin noțiunea de termen în dreptul civil se înțelege intervalul de timp, instituit prin lege, hotărâre judecătorească sau acordul părților, survenirea sau scurgerea căruia duce la apariția, modificarea sau stingerea raporturilor patrimoniale sau a celor personale nepatrimoniale. Termenele au ca scop asigurarea funcţionării normale a circuitului civil şi asigurarea stabilității raporturilor patrimoniale, participanţii fiind disciplinaţi întru realizarea drepturilor şi îndeplinirea obligaţiilor civile.

Printre diferitele tipuri de termene instituite în dreptul civil se numără și termenele de realizare a drepturilor civile, numite și termene de decădere sau termene de perimare. Acestea sunt perioadele de timp, în cadrul cărora titularii drepturilor subiective sunt împuterniciți să-si realizeze drepturile, nerealizarea acestora fiind sancționată cu pierderea lor.

Din materialele cauzei rezultă că conform prescripţiei emise de Direcția teritorială inspectare financiară Cahul nr. 27-17-81 din 07.06.2016, s-a stabilit că a fost cauzat bugetului local un prejudiciul în sumă de 13800 lei în urma arendei terenurilor publice cu destinaţie agricolă (lacul) eronat micşorată transmise către S.R.L. „Sadac Agro” și 12 400 lei venitul ratat admis în urma folosinţei terenurilor publice de către S.R.L. „Sadac Agro” (f.d.49-51,59-63).

Conform raportului Inspectoratului Control Financiar de Stat din 26 iulie 2024 privind rezultatele inspectării financiare tematice efectuate la Primăria satului Sadaclia, a fost constatat anterior instituția a fost supusă inspectării financiare compexe privind procesul de elaborare şi execuţie a bugetului local, gestionarea/utilizarea patrimoniului public pentru perioada de activitate 01.10.2012 - 01.04.2016, în urma căruia către Primăria satului Sadaclia a fost remisă prescripţia nr. 27-17-81 din 07 iunie 2016 privind lichidarea neajunsurilor şi încălcărilor stabilite în actul inspectării din 25 mai 2016. Astfel, ţinînd cont de încălcările şi neajunsurile stabilite în cadrul inspectării complexe, Direcţia teritorială inspectare financiară Cahul, a prescris întreprinderea măsurilor de rigoare în vederea restituirii - 13,8 mii lei, prejudiciu admis în urma arendei terenurilor publice cu destinaţie agricolă (lacul) eronat micşorată transmise către S.R.L. „Sadac Agro” și 12,4 mii lei venitul ratat admis în urma folosinţei terenurilor publice de către S.R.L. „Sadac -Agro” (f.d.12-43).

Din textul cererii de chemare în judecată depusă la 20 mai 2025, instanța de judecată constată că reclamantul solicită încasarea la bugetul local din

contul S.R.L. „Sadac-Agro” a prejudiciului patrimonial în sumă de 13 800 lei, a venitului ratat în sumă de 12 400 lei și compensarea cheltuielilor de judecată identificate în rezultatul inspectării financiare tehnice efectuate la Primăria s. Sadaclia de către Inspectoratul Control Financiar de Stat, conform prescripției nr. 25-05/01-1473 din 19 septembrie 2024.

În așa mod, instanța de judecată reține ca fiind întemeiate obiecțiile pârâtului potrivit căruia acțiunea este tardivă.

Mai mult, conform explicațiilor oferite în cadrul ședinței de judecată de către reprezentantul reclamantului, ultimul a confirmat că prejudiciul în sumă de 13 800 lei și venitul ratat în sumă de 12 400 lei solicitat prin acțiune este același conform prescripției nr. 25-05/01-1473 din 19 septembrie 2024 și nr. 27-17-81 din 07 iunie 2016.

Așadar, este cert că dreptul reclamantului la acţiune vis-a-vis de pretinsul prejudiciu și venit ratat cauzat, s-a născut la 14.06.2016, data înregistrării prescripției în Primăria satului Sadaclia, iar termenul de precripţie extinctivă expirînd la 14.06.2019, or cererea de chemare în judecată a fost depusă de reclamant abia la 20.05.2025, ceea ce reprezintă o depăşire vădită a termenului de prescripţie extinctivă. Mai mult, în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Instanța de judecată consideră relevant de a reitera că urmare a cercetării multiaspectuale, complete și elucidării tututor circumstanțelor cauzei, desprinde că un factor primordial îl constituie momentul exercitării de către reclamant a dreptului său de apărare a pretinsului drept lezat.

Astfel, se constată că distinct normelor legale precitate, a depus la 20.05.2025, nesolicitând repunerea în termen a cererii de chemare în judecată.

La caz, reprezentantul pârâtului a insistat asupra omiterii termenului de prescripție pe tot parcursul examinării cauzei, pledînd pentru respingerea integrală a cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată şi tardivă.

În această ordine de idei, în circumstanţele reliefate supra, acţiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripţie extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripţia, iar în virtutea art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Prin urmare, instanța notează că deși la etapa pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare prin încheierea din 05 noiembrie 2025, a respins cererea

privind excepția de tardivitate conform art. 186[1] alin. (1) din Codul de procedură civilă invocată de pârât, urmare a elucidării și analizei minuţioase a argumentelor invocate de către părți în ședința de judecată în coroborare cu înscrisurile anexate, instanța de fond a concluzionat în privința respingerii acțiunii depuse de Primăria satului Sadaclia ca fiind tardivă.

La acest capitol, instanța de judecată subliniază că, art. 6§1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanţă cu orice contestaţie referitoare la drepturile şi obligaţiile sale cu caracter civil. Dreptul la o instanţă nu este absolut, astfel încât nu este exclusă ipoteza că în scopul unei bune administrări a justiţiei, pot fi stabilite termene de prescripţie. Chestiunile cu privire la termenele de prescripţie urmează a fi abordate cu diligenţă de către instanţele de judecată.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza J.A. Pye (Oxford) Ltd și JA. Pye (Oxford) Land Ltd vs Regatul Unit (Hotărârea din 30 august 2007) a reţinut că folosirea termenelor limitative (de prescripţie sau de decădere dintr-un drept dacă nu este exercitat) urmăreşte un scop legitim în interesul general. Durata termenului este o chestiune asupra căreia statul are o marjă de apreciere, cu condiția ca termenul să nu fie atât de scurt, încât să fie inacceptabil. La fel, Curtea a statuat că una din consecințele termenelor de prescripţie, sau de decădere, este aceea că titularul dreptului nu îl mai poate exercita.

Referitor la încasarea cheltuielilor de judecată instanța de judecată menționează că art. 82 din Codul de procedură civilă prevede compunerea cheltuielilor de judecată ce se formează din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

La caz, reprezentantul reclamantului a menționat că nu pretenția din acțiune privind încasarea cheltuielilor de judecată nu o susține.

În conformitate cu art. 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1), (1[1]) din Codul de procedură civilă, onstanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța de judecată reține că, pârâtul a solicitat încasarea cheltuielilor de judecare sub formă de asistență juridică în sumă de 4000 de lei prezentând bonul de plată din 07 august 2025 (f.d. 71).

Conform pct. 15-17 din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia Consiliului Uniunii avocaților nr.2 din 30 martie 2012, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale,cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

În astfel de circumstanțe, avînd în vedere că reclamantul a pierdut procesul, instanța de judecată consideră întemeiată solicitarea pârâtului, motiv din care va admite pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică și va dispune încasarea de la Primăria satului Sadaclia, în beneficiul S.R.L. „Sadac-Agro”, cheltuielile de asistență juridică suportate în prezentul proces în sumă de 4000 lei, care în opinia instanței au fost reale, necesare şi rezonabile.

Din considerentele menționate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea depusă de Primăria satului Sadaclia împotriva S.R.L. „Sadac-Agro” cu privire la repararea prejudiciuli și a cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată și de a încasa de la Primăria satului Sadaclia, în beneficiul

.R.L. „Sadac-Agro”, cheltuielile de asistență juridică suportate în prezentul proces în sumă de 4000 lei.

În conformitate cu art. art. 94 alin. (1), 96, 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge acțiunea depusă de Primăria satului Sadaclia împotriva Societății cu răspundere limitată „Sadac-Agro” cu privire la repararea prejudiciului, a venitului ratat și a cheltuielilor de judecată – ca tardivă.

Se încasează de la Primăria satului Sadaclia, INDO *****, cu sediul juridic în r-nul ***** în beneficiul Societății cu răspundere limitată „Sadac-Agro”, IDNO *****, sediul juridic în r-nul *****, cheltuielile de asistență juridică suportate în prezentul proces în sumă de 4000 (patru mii) lei.

Participanții la proces au dreptul de a solicita hotărârea integrală în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. Termenul de 30 zile este un termen de decădere.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței,
judecător Oxana Gîscă